

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · número 323 · dijous 2 de maig de 2019

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el món local

302-00095/12

Presentació: GP PSC-Units

3

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport sanitari i els serveis d'emergències

302-00096/12

Presentació: SP CUP-CC

5

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'uropeisme

302-00097/12

Presentació: GP Cs

7

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cooperació amb l'Administració local

302-00098/12

Presentació: GP Cs

9

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la regulació dels arrendaments urbans en el dret civil de Catalunya

302-00099/12

Presentació: GP ERC

10

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seva relació amb els governs locals

302-00100/12

Presentació: GP CatECP

11

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència amb la consellera d'Empresa i Coneixement sobre els criteris per a atorgar subvencions a les universitats estrangeres

354-00115/12

Sol·licitud i tramitació

14

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les mesures previstes per a afrontar la manca d'efectius dels Mossos d'Esquadra a Barcelona i sobre els motius pels quals no va assistir a la Junta Local de Seguretat del 17 d'abril de 2019

354-00117/12

Sol·licitud i tramitació

14

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caça davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la situació del sector i la problemàtica de la caça d'ocells

356-00408/12

Sol·licitud

14

Sol·licitud de compareixença Margarita Arboix Arzo, rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la violència organitzada contra un col·lectiu d'estudiants 356-00410/12 Sol·licitud	15
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx	
Encàrrec del despatx del conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública al conseller de Territori i Sostenibilitat 330-00103/12 Presentació: president de la Generalitat	15
Encàrrec del despatx de la consellera de la Presidència al conseller d'Interior 330-00104/12 Presentació: president de la Generalitat	15
4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional	
4.87.30. Altres procediments davant el Tribunal Constitucional	
Procediment relatiu a la Impugnació de disposicions autonòmiques 1741/2019, promoguda pel Govern de l'Estat, contra la Resolució 298/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre la Monarquia 385-00004/12 Alegacions que formula el Parlament	16

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el món local

302-00095/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 37028, 37110 i 37341 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.04.2019

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Marta Moreta Rovira, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre el món local (tram. 300-00114/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Promoure una nova Llei de Governos Locals per desenvolupar les previsions estatutàries, clarificar les competències i impulsar un nou sistema de finançament local, mitjançant la Llei d'Hisendes Locals, que es regeixi pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal.

En l'àmbit de l'educació:

2. Reconèixer la obligació de pagar les subvencions als 36 ajuntaments catalans que van presentar una reclamació pel deute contret, pendent d'abonar, per la gestió del servei de les escoles bressol del municipi, tal i com estableix la sentència del TSJC de gener de 2018.

3. Acordar i presentar, abans de l'inici del proper curs 2019-2020, un calendari de restitució de les partides destinades al foment i al funcionament de les llars d'infants municipals no retornades als ajuntaments des de 2012, que no hagin estat substituïdes per les subvencions de les diputacions provincials, i actuar amb lleialtat institucional i transparència.

4. Habilitar els recursos necessaris per les escoles bressol municipal que incorporin una nova línia a mig curs escolar, per adaptar-se a les necessitats de la població.

5. Ampliar la oferta pública de FP, especialment de FP dual, d'acord amb les necessitats formatives del territori, garantint-ne la gratuïtat.

En l'àmbit de la salut:

6. Presentar, per la seva convalidació en el Ple del Parlament, un decret llei d'accessibilitat al sistema sanitari, que permeti abordar la problemàtica de les llistes d'espera, i establir temps d'espera garantits, i vetllar per l'equitat territorial.

7. Dotar amb els recursos necessaris, un pla xoc per reduir el volum de les llistes d'espera quirúrgiques, de proves diagnòstiques, i de visita a especialistes.

8. Recuperar els serveis d'atenció continuada en els Centres d'Atenció Primària, que van reduir serveis per efecte de les retallades, així com reobrir i dotar de professionals els ambulatoris municipals tancats.

9. Presentar el pla de contingència per reforçar i dotar als municipis turístics dels serveis necessaris durant el període estival.

En l'àmbit dels serveis socials:

10. Habilitar la partida necessària als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a la construcció de noves residències, centres de dia i pisos tutelats de titularitat pública d'acord amb les necessitats existents a tot el territori de Catalunya.

11. Atorgar 3500 noves Prestacions Vinculades a Residència (PEV'S), amb l'objectiu de reduir, durant aquest any, la llista d'espera actual de persones que tenen el dret reconegut a una plaça residencial.

12. Garantir als ajuntaments el funcionament dels Centres Especials de Treball i d'educació especial. Donar compliment de forma immediata del pagament del 50% i el 55% des Salari Mínim Interprofessional a les persones amb discapacitat física i amb especials dificultats, corresponentment, que treballen als Centres Especials de Treball, tal i com s'ha acordat i es finançarà via Conferència Sectorial de Treball.

13. Aprovar la realització d'una auditoria independent sobre la implementació de la Renda Garantia de Ciutadania tenint en compte la gravetat de la situació i la urgència de complir plenament la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

14. Donar compliment als sol·licitants de la Renda Garantida de Ciutadania dins el termini que estableix la pròpia llei. Els ajuntaments són l'administració que més queixes rep dels seus ciutadans i ciutadanes.

En l'àmbit de l'habitatge:

15. Concertar amb el món local l'estratègia per lluitar contra els problemes de l'habitatge:

a. Consensuant les modificacions legislatives que es facin.

b. Dotant de recursos l'administració local, que ha d'atendre les situacions més crítiques en matèria d'habitatge, per tal que les accions que se'ls encarreguin tinguin una contraprestació econòmica.

c. Recolzant de manera especial, i per tant, treballant conjuntament amb els municipis, la lluita contra els habitatges buits i ocupats sense títol habilitant. Creant, de forma urgent, la taula interdepartamental que ha de coordinar la lluita contra aquests problemes.

En l'àmbit de la seguretat:

16. Incrementar el nombre de Mossos d'Esquadra, mitjançant la convocatòria de noves promocions, que permetin arribar al nombre acordat per la Junta de Seguretat de Catalunya.

17. Garantir que les noves promocions de Mossos d'Esquadra que hagin complert ja el curs de formació, s'incorporin a Seguretat Ciutadana, a patrullatge preventiu, per lluitar contra l'increment de fets delictius sobre tot de robatoris en domicili.

18. Per tal de facilitar la reposició de Polícies Locals, molt afectades pel decret de jubilacions anticipades, crear un curs específic a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, amb ensenyaments descentralitzats, que permeti la seva ràpida incorporació als municipis i en qualsevol cas assegurar la incorporació dels efectius al juny del 2020.

19. Posar els recursos econòmics necessaris per invertir en equipament, equips, vestimenta i manteniment dels materials imprescindibles pel bon funcionament del cos de Bombers.

20. Dotar més recursos per a l'administració de justícia i les unitats específiques dels Mossos d'Esquadra per lluitar contra les agressions sexuals i violències masclistes.

21. Facilitar als municipis la instal·lació de càmeres de vídeo vigilància, com elements de prevenció passiva per facilitar la dissuasió, i l'la identificació.

En l'àmbit del PUOSC:

22. Exigir el desenvolupament i posada en marxa de forma immediata, dels programes de cooperació amb els ens locals del nostre territori encaminats al progrés i l'equilibri territorial, dels quals el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC) esdevé l'eina principal de cooperació de la Generalitat amb els ens locals per assolir

la construcció d'equipaments i serveis que eviten la despoblació i fomenten l'equilibri territorial.

23. Realitzar de forma urgent una convocatòria de PUOSC per tal de fer front a les inversions de manteniment i serveis (clavegueram, col·lectors aigües residuals, etc.) dels ajuntaments de Catalunya.

24. Aprovar un Pla de xoc de Camins anual, amb una dotació suficient per fer front a les necessitats dels diversos camins públics existents.

Palau del Parlament, 10 d'abril de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Marta Moreta Rovira, diputada, GP PSC-Units

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport sanitari i els serveis d'emergències

302-00096/12

PRESENTACIÓ: SP CUP-CC

Reg. 37199 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.04.2019

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Vidal Aragonés Chicharro, diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre el transport sanitari i els serveis d'emergències (tram. 300-00120/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat:

1. Manifestar suport als treballadors i les treballadores del transport sanitari per la tasca que duen a terme i el procés de reivindicacions laborals i de defensa d'un servei de qualitat.

2. Reconèixer que el model actual de gestió dels serveis de prestació del transport sanitari de titularitat pública és un fracàs tant pel que fa al servei que ha d'aportar a les persones usuàries com pels treballadors i les treballadores que ho desenvolupen.

3. Preparar el procés d'internalització de la gestió dels serveis de prestació del transport sanitari de Catalunya. Amb la finalització de les actuals adjudicacions, si no s'ha fet efectiu abans, s'iniciarà la gestió i provisió pública.

4. a) Implementar els acords aprovats pel Parlament de Catalunya a la Moció 17/XI sobre el transport Sanitari i l'atenció de les urgències mèdiques i la Proposta de Resolució 285/XI sobre les actuacions per un nou model de gestió del Sistema d'Emergències Mèdiques on s'instava a avançar cap a la gestió, titularitat i provisió pública.

b) Garantir el transport sanitari urgent amb el model anterior, és a dir, equip multidisciplinari i USVA.

5. Iniciar un procés de debat amb els treballadors i les treballadores que es dediquen al transport sanitari i les usuàries per determinar les necessitats i peculiaritats dels diferents territoris i així reforçar el servei i donar una major qualitat.

6. Realitzar i enviar en 3 mesos als grups i subgrups parlamentaris un informe relatiu al servei de prestació del transport sanitari de titularitat pública amb el següent contingut del període 2015-2018:

a) Identificació de cada un dels expedients resoltos a les empreses adjudicatàries amb concreció de la causa del incompliment, penalitats proposades i quanties fetes efectives en relació a les mateixes.

b) Supòsits en els quals els incompliments podrien transformar-se en una acció judicial per danys i perjudicis vers les empreses adjudicatàries.

c) Supòsits en els quals els incompliments i les penalitats imposades a les empreses adjudicatàries poden ser fonaments per una acció d'extinció del contracte sense indemnització per les adjudicatàries.

7. Rescindir el contracte amb aquelles adjudicatàries en les quals es doni el supòsit de l'apartat c) del punt 6 i accionar judicialment quan es doni el supòsit de l'apartat b) del punt 6.

8. Fins que no es faci efectiva la gestió directa dels serveis de prestació del transport sanitari de titularitat pública els plecs de prescripcions garantirán:

a) A igual feina iguals retribucions. Incorporant que no es puguin utilitzar contractes temporals que poden suposar unes retribucions inferiors a les establertes en els convenis col·lectius sectorials d'aplicació.

b) Limitar la contractació temporal als contractes eventuais per circumstàncies de la producció i d'interinitat quan es doni causa legal per aquestes modalitats.

c) Incorporar com a retribucions mínimes les establertes en els convenis col·lectius sectorials i per iguals funcions allò que s'estableix al conveni col·lectiu del SEM.

d) Limitació de la subcontractació al mínim legal i en tot cas amb la garantia que les condicions laborals seran les mateixes que pels treballadors i treballadores contractats directament per les adjudicatàries.

e) Establir que són incompliments de clàusules essencials del contracte: l'impagament de les retribucions durant dos mesos, l'incompliment de la normativa de prevenció de riscos laborals, la utilització de contractes temporals expressament limitats, la no realització de descansos legals, la vulneració de drets fonamentals. Als efectes d'aquests incompliments serà suficient per la seva acreditació acta de Inspecció de Treball o resolució judicial.

9. Garantir un sistema de control i de transparència que permeti d'avaluar cada 6 mesos i exposar públicament:

– El compliment de totes les normatives i continguts dels plecs per part de les empreses adjudicatàries.

– El compliment de les condicions laborals establertes pel conveni col·lectiu aplicable i als plecs i de manera específica els protocols de desinfecció.

– El compliment de la totalitat de les ofertes tècniques i econòmiques presentades per les empreses adjudicatàries a partir de les quals van guanyar l'adjudicació dels lots que gestionen. I de manera expressa els anys dels vehicles que s'utilitzen i el manteniment mecànic als mateixos.

– El compliment de les isòcrones en el transport sanitari urgent.

– El compliment dels temps màxims d'espera en el transport sanitari no urgent, i també l'acreditació per part de cada empresa del nombre i tipus d'unitats ofertes per a aquest transport.

– El compliment dels diferents codis mèdics aplicables actualment.

– Justificació de les esperes de més de 2 hores per les persones usuàries en el transport no urgent.

A banda del caràcter públic d'aquest sistema de control i transparència, es transformarà en un informe del qual es traslladarà cada 6 mesos còpia als grups i subgrups parlamentaris i que incorporarà com un annex els expedients resoltos que incorporin penalitats.

Palau del Parlament, 29 d'abril de 2019

Carles Riera Albert, representant; Vidal Aragonés Chicharro, diputat, SP CUP-CC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'europèisme

302-00097/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 37200 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.04.2019

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Susana Beltrán García, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció subsegüent a la Interpellació al Govern sobre l'europèisme (tram. 300-00118/12).

Moció

1. El Parlament de Catalunya dóna suport a la iniciativa del Parlament Europeu (*Informe Pagaza de Ciutadania Europea*, de 12 de febrer de 2019) que demana que el 9 de maig, Dia d'Europa, sigui festiu i se celebri a tota la Unió Europea a fi de donar visibilitat de manera comuna als moviments i activitats cíviques en favor del que ens uneix.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

2. Complir amb els valors de la Unió Europea previstos en l'article 2 del Tractat de la Unió Europea: el respecte a la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, la igualtat, l'Estat de Dret i el respecte dels drets humans. La ideologia separatista, així com cap altra, no està per sobre de les lleis ni legitima a violentar les normes per tal d'imposar els seus objectius.

3. Respectar, segons l'article 4 del Tractat de la Unió Europea, la identitat nacional inherent a les estructures fonamentals polítiques i constitucionals dels estats membres, així com a actuar amb respecte en relació amb les funcions dels estats que tenen per objecte garantir la integritat territorial, mantenir l'ordre públic i salvaguardar la seguretat nacional.

En aquest sentit, exigeix el Govern de la Generalitat de Catalunya que s'abstingui d'enviar a les autoritats dels estats de la Unió Europea argumentaris, cartes o qualsevol altre tipus de comunicacions que vulnerin aquest precepte.

4. No autoritzar l'ús dels recursos de tots els catalans destinats a acció exterior i relacions amb la Unió Europea de la Generalitat de Catalunya per a promocionar el separatisme i la propaganda contra Espanya.

5. Respectar el principi rector de l'acció exterior i de les relacions amb la Unió Europea, d'acord amb l'article 3.g de la Llei 16/2014 d'acció exterior i la relació amb la Unió Europea, de *no discriminació per raó de les conviccions polítiques*. Aquest respecte ha d'impregnar les declaracions i l'acció europea del president de la Generalitat, els consellers i la resta d'alts càrrecs.

6. Presentar al Parlament de Catalunya en el termini d'un mes el Pla d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea 2019-2022 per a debatre'l i fer-ne el seguiment.

Aquest pla ha de contenir, de forma detallada, les prioritats i els objectius per a cadascun dels quatre anys. Els objectius han d'estar associats amb un pressupost i el Parlament ha de poder fer-ne un seguiment anual. A tal fi, el Govern presentarà un informe anual per escrit al Parlament sobre la seva acció associada al pressupost previst i el conseller hi compareixerà per a donar explicacions de l'actuació realitzada.

7. Participar, d'acord amb la Llei 16/2014, en la formació de la posició d'Espanya davant de la Unió Europea, especialment davant del Consell, en els afers relatius a les competències de la Generalitat tals com la salut, l'educació, la cultura, l'agricultura i els afers socials, entre d'altres.

La participació de la Generalitat de Catalunya com a representant de totes les Comunitats Autònomes en la Delegació d'Espanya davant del Consell de la Unió

Europea és una obligació i un deure envers el conjunt de la ciutadania catalana. En aquest sentit, el Govern enviarà anualment al Parlament un informe escrit on faci constar les seves actuacions al respecte.

8. Publicar l'agenda dels delegats i altres membres de les Delegacions del Govern a l'exterior de forma que hi consti: data de la reunió, trucada de telèfon, correu electrònic o missatgeria exprés; persones contactades; objectiu dels contactes; i, si hi hagués despesa pública, constància de l'import, destinatari i concepte, tal i com exigeix la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

9. No nomenar persones imputades en processos judicials com a delegats o alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya davant de la Unió Europea, i cessar-ne aquells que actualment estiguin exercint aquestes funcions en aquestes circumstàncies.

El Parlament de Catalunya:

10. Censura la reiterada opacitat i la falta de transparència del Govern en matèria d'acció exterior, tal i com ha deixat palès l'Òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública del Parlament de Catalunya amb els diferents emparaments que ha concedit a aquest grup parlamentari. En conseqüència, li insta a desplegar la màxima transparència en les seves accions per tal que el ciutadà pugui conèixer a què destina els recursos públics de l'Administració, i en particular a donar resposta a les següents sol·licituds d'informació emparades:

– 320-00129/12: Relación exhaustiva de actividades, encuentros e informes realizados por el lobby SGR Government Relations Lobbying.

– 320-00350/12: Relación detallada y copia íntegra de los negocios jurídicos, actos administrativos o actos o eventos de cooperación, en la que el *Institut de Recherche sur l'autodetermination des peuples et les indépendances nationales* y/o la empresa ISCA-AIDC hubiese participado, con indicación de los cargos públicos.

– 320-00542/12: Información relacionada con el programa de visitantes Internacionales de DIPLOCAT.

– 320-00543/12: Copia del informe final de independent Diplomat realizados para la Generalitat de Cataluña y, en particular, para la delegación de la Generalitat en Estados Unidos.

– 320-00544/12: Copia de los informes periódicos de independent Diplomat realizados para la Generalitat de Cataluña y, en particular, para la delegación de la Generalitat en Estados Unidos.

– 320-00839/12: En relación con todas y cada una de las delegaciones del Gobierno de la Generalitat de Cataluña en el exterior u oficinas sectoriales del Gobierno en el exterior, relación exhaustiva, detallada y diferenciada por años desde el 2012 hasta la actualidad de copia de: (i) todos y cada uno de los activos físicos, humanos e inmateriales, con indicación de su coste o valor monetario; (ii) de las relaciones contractuales, convenios, encargos con indicación de su coste o valor monetario; (iii) de las relaciones contractuales, convenios, encargos con indicación de su coste o valor monetario; (iv) salarios, retribuciones y compensaciones de directivos, trabajadores y proveedores de servicio; (v) relación de puestos de trabajo; (vi) contratos, encargos y suscripciones con medios de comunicación y prensa y su coste anual y; (vii) relación de departamentos o entidades de la administración de la Generalitat a las que ha prestado algún servicio.

11. Constata i condemna la manca de retiment de comptes per part dels alts càrrecs del Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, que eviten comparèixer en seu parlamentària per a informar sobre l'exercici de les seves funcions. És inconcebible que aquesta actitud la protagonitzi el Departament competent en matèria de transparència, que hauria de mostrar-s'hi exemplar, i constitueix una vulneració fefaent del codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat, que estableix com a principi general de conducta la col·laboració amb el Parlament de Catalunya.

12. Per aquests motius, reprova el conseller Alfred Bosch.

Palau del Parlament, 17 d'abril de 2019

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Susana Beltrán García, diputada GP Cs

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cooperació amb l'Administració local

302-00098/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 37201 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.04.2019

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Dimas Gragera Velaz, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la cooperació amb l'Administració local (tram. 300-00119/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Efectuar de la manera més ràpida possible, mitjançant l'establiment d'un calendari efectiu i les mesures de transparència necessàries, el pagament del deute acumulat que manté actualment la Generalitat de Catalunya amb els ajuntaments, tant de l'exercici actual com dels anteriors, adquirint el compromís per part del Govern de complir d'ara en endavant, sense més demora, amb els períodes de pagament acordats amb el món local.
2. Adquirir el compromís inequívoc d'exercir plenament les seves competències que tenen vinculació amb l'àmbit local i de dotar-les de les partides pressupostàries suficients, garantint d'aquesta manera que els veïns rebran uns serveis als quals tenen dret i que els ajuntaments no hauran d'incórrer en despeses que no els corresponen per no voler deixar desatesos els veïns.
3. Efectuar de forma immediata el pagament dels saldos pendents amb els ajuntaments per concepte del finançament endarrerit de les escoles bressol i prendre el compromís de complir amb els terminis de pagament que s'hi fixin.
4. Realitzar una anàlisi per municipi i barris de la situació de les infraestructures, hospitals, centres educatius, centres d'atenció primària i altres equipaments compromesos i no executats i presentar, abans de tres mesos, un calendari d'execució i finançament per tal d'acomplir de la manera més ràpida possible amb la finalització d'aquests compromisos.
5. Activar programes de finançament i cofinançament per tal d'iniciar plans d'actuació als municipis i als barris adreçats a la millora de l'urbanisme i les polítiques públiques d'atenció a la ciutadania.
6. Iniciar una anàlisi integral de la situació dels municipis i barris de Catalunya, utilitzant tècniques quantitatives i qualitatives i indicadors demogràfics, econòmics, urbanístics, educatius i socials, per tal d'obtenir dades que puguin ordenar el territori tenint en compte el risc d'exclusió o vulnerabilitat. Amb el resultat de l'anàlisi caldrà dotar un Fons d'emergència per atendre les necessitats de les zones més vulnerables.
7. Dur a terme una nova convocatòria del PUOSC (Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya) assignant-li una dotació pressupostària específica en el marc dels propers pressupostos, mantenint la Comissió de Valoració encarregada d'aplicar els criteris de selecció per a la línia d'inversions i manteniment, i de proposar a la Comissió de Cooperació Local de Catalunya la planificació i formulació dels plans. La composi-

ció de la dita Comissió de Valoració haurà de ser paritària entre els representants de l'Administració de la Generalitat i els de les administracions locals.

8. Crear un Fons d'ajuda per a la rehabilitació d'habitatges.

9. Elaborar una nova Llei de Barris que prevegi actuacions integrals, i fixar-li una dotació pressupostària específica superior als 100 milions que va tenir la Llei 2/2004 de Millora de Barris, Àrees Urbanes i Viles que requereixen una Atenció Especial quan es va aprovar.

10. Impulsar de manera concertada amb els ajuntaments les actuacions necessàries i coordinades entre els Mossos d'Esquadra i les altres Forces i Cossos de Seguretat –el Cos Nacional de Policia, la Guàrdia Civil i les Polícies Locals– per resoldre la problemàtica i la preocupació social per l'increment de la inseguretat ciutadana concretada en els robatoris, alguns amb força, en els domicilis i en especial d'aquells municipis que tenen un nombre important d'urbanitzacions i que no tenen un cos de policia local propi.

11. Exercir les competències autonòmiques en matèria de tutela financera dels ens locals a l'efecte de garantir que els recursos públics als quals contribueixen tots els ciutadans no són emprats pels ajuntaments per fer-ne donació a entitats separatistes com l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), vulnerant així la neutralitat política, la garantia del pluralisme polític i les pròpies competències municipals. En aquest sentit, i atès que ja s'ha establert judicialment que tant l'adhesió a l'AMI com la donació de quantitats a aquesta entitat infringeixen la neutralitat política i les competències municipals, s'insta el Govern de la Generalitat a iniciar els procediments de revisió i reintegrament dels diners públics indegudament destinats a l'AMI.

Palau del Parlament, 26 d'abril de 2019

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Dimas Gragera Velaz, diputat GP Cs

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la regulació dels arrendaments urbans en el dret civil de Catalunya

302-00099/12

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 37203 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.04.2019

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu, Jordi Orobitg i Solé, diputat del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la regulació dels arrendaments urbans en el Dret Civil de Catalunya (tram. 300-00117/12).

Moció

Catalunya es troba davant d'una situació d'emergència i vulnerabilitat habitacional que requereix d'emprendre mesures per fer front a l'escalada permanent del preu del lloguer. En el conjunt de Catalunya, el preu mitjà del lloguer ha crescut un 29% en els darrers 5 anys. Ja ha arribat als 698 €, 160 € més que el 2013. Això significa que el preu del lloguer ja ha superat el nivell previ a l'esclat de la crisi. L'increment s'ha generalitzat arreu del país, si bé s'ha accentuat especialment a Barcelona i la seva àrea metropolitana.

A la ciutat de Barcelona el preu mitjà d'un pis de lloguer de 72 metres quadrats és actualment de 949 euros, segons l'Incasòl. Es tracta d'un 38% més que fa 5 anys. És a dir, d'un increment mitjà de prop de 270 euros per pis. Aquest fenomen tam-

bé s'ha traslladat als municipis de l'àmbit metropolità i del seu entorn. L'augment interanual dels preus del lloguer entre el 2017 i el 2018 és especialment significatiu a municipis com Santa Coloma de Gramenet (9,9%), Sant Andreu de la Barca (+11%), Ripollet (12,7%), el Papiol (+22%) o Sant Just Desvern (+39%).

La legislació estatal en matèria d'arrendaments urbans –malgrat les tímides millores introduïdes amb la recent aprovació del Reial Decret Llei 7/2019, d'1 de març, de mesures urgents en matèria d'habitatge i lloguer– està molt lluny dels estàndards europeus en la promoció i protecció del lloguer. La durada del contracte és insuficient; el termini de preavis de no renovació del contracte és massa curt; la possibilitat d'exigir fiança i garanties addicionals (dipòsit o aval bancari) a l'arrendatari és excessiu; permet que els arrendataris puguin renunciar al dret d'adquisició preferent en cas de venda de l'habitatge; els mecanismes previstos per acreditar l'estat en què es troba l'immoble són absolutament anacrònics; i no faculta a les administracions competents en matèria d'habitatge per tal que puguin limitar el preu del lloguer.

La Llei 4/2016, de 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones amb risc d'exclusió residencial obliga el Govern a provar els criteris d'acord amb els quals s'han de regular els arrendaments urbans a Catalunya i elaborar un projecte de llei que tingui com a objecte facilitar l'accés a l'habitatge, amb la modalitat de lloguer, garantint la seguretat i l'estabilitat de la relació contractual, i adoptant mesures que contribueixin a evitar increments de les rendes desproporcionades.

La Generalitat ostenta competències per a conservar, modificar i desenvolupar el dret civil de Catalunya. És urgent comptar amb una regulació pròpia del contracte d'arrendaments urbans, en el marc del Dret Civil de Catalunya, que permeti aturar abusos com l'actual augment desproporcionat del preu dels habitatges de lloguer arreu del país, facultant el departament competent en matèria d'habitatge i/o als ens locals perquè puguin limitar el preu del lloguer.

Davant d'aquesta situació, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

– Impulsar de forma urgent l'aprovació de les mesures legislatives pertinents, en el marc del Dret Civil de Catalunya, per contenir l'escalada de preus del lloguer d'habitatges i que permetin que Catalunya compti amb una regulació pròpia del contracte d'arrendaments urbans que superi les limitacions de la legislació estatal vigent.

Palau del Parlament, 29 d'abril de 2019

Anna Caula i Paretas, portaveu; Jordi Orobitg i Solé, diputat, GP ERC

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la seva relació amb els governs locals

302-00100/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 37209 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 30.04.2019

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre la seva relació amb els governs locals (tram. 300-00115/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a fer les gestions necessàries al Govern de l'Estat per a:

1. Derogar de manera immediata i urgent la Llei 27/2013 de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) i aprovar una Llei de Règim i Finances Locals que reforci l'autonomia local, que garanteixi un sistema de finançament estable i proporcional a unes competències definides dels ens locals perquè puguin desenvolupar les polítiques públiques amb garanties de qualitat i transparència.

2. Modificar la regla de la despesa per a que no s'apliqui en Ajuntaments que tinguin els comptes sanejats, és a dir, que tinguin superàvit o equilibri pressupostari i un baix nivell de deute, i estiguin complint el pagament a qui proveeix en menys de 30 dies.

3. Assegurar la participació de l'Administració Local al Consell de Política Fiscal i Financera, com a membre de dret.

4. Desenvolupar els instruments necessaris per a permetre als Ajuntaments amb demanda habitacional acreditada limitar les pujades de preu de lloguers.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

5. Establir durant el mes de juny de 2019 un calendari de pagament als Ajuntaments i planificar un programa per a cada ens local de reconeixement del deute, mitjançant conveni, i procedir a la seva liquidació durant 2019-2020.

6. Reactivar i ampliar a municipis de menys de 2.000 habitants els instruments de cooperació local com la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial dotant d'un mínim de 100 M€ el Fons de Foment del Programa Barris i àrees urbanes d'atenció especial, i reactivar la Llei 3/2009, de 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics, prestant una especial atenció a la lluita contra la depredació del territori, l'especulació immobiliària i la implantació de grans centres comercials fora de les trames urbanitzades.

7. En referència a polítiques d'habitatge:

7.1. Dedicar tots els recursos necessaris a les mesos d'emergència social, amb l'objectiu de donar sortida a les llistes d'espera que porten les persones a situació de gran vulnerabilitat, tal i com consta a la moció 4/XII aprovada pel ple del Parlament el mes de juliol de 2018.

7.2. Simplificar els tràmits i facilitar recursos tècnics i econòmics per la tramitació i aprovació de les modificacions puntuals de planejament urbanístic que promoguin els Ajuntaments per fer possible l'obtenció d'habitatge de protecció pública al sòl urbà consolidat, donant compliment als objectius definits en les legislacions de sòl, d'urbanisme i d'habitatge, vinculats als principis de desenvolupament territorial i urbà sostenibles entorn a la cohesió social necessària en els nuclis urbans i al dret a l'habitatge digne, tal i com preveuen els articles 3.3a del RDL 7/2015; el 3.2 i 57.6 del dl 1/2010 i l'art. 3 de la Llei Del Dret a l'Habitatge.

8. En referència a la lluita contra les violències masclistes, i com consta a la moció 32/XII aprovada el desembre de 2018:

8.1. Destinar els recursos necessaris per a posar en marxa l'any 2019 vuit nous serveis d'intervenció especialitzada en violències masclistes i arribar així als setze, per a garantir l'equilibri territorial i l'assistència especialitzada.

8.2. Augmentar el 35% el pressupost dels serveis d'informació i atenció a les dones, fer-ne efectiva la reglamentació i incrementar el nombre de les figures professionals que en formen part per a donar una atenció adequada a totes les dones.

9. En referència als infants i joves migrants no acompanyats i/o sense referents familiars i segons consta a la resolució 90/XII d'orientació de política general del Govern:

9.1. Presentar al Parlament durant el mes de juny de 2019 el pla interdepartamental, el nou protocol, i les mesures que està treballant el Govern envers l'acollida i acompanyament dels infants i joves immigrants no acompanyats.

9.2. Assignar dotació econòmica suficient per a desenvolupar l'Estratègia Catalana d'acollida i integració dels joves i adolescents migrats i calendaritzar les accions consensuadament amb el món local.

10. En referència al finançament de les escoles bressol i segons es va aprovar l'octubre de 2018 a la resolució 90/XII d'orientació de política general del Govern:

10.1. Complir la disposició addicional 49 de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, que estableix que el Govern ha de recuperar la seva corresponsabilitat en el finançament del servei públic de les escoles bressol municipals, ha de garantir un finançament de les escoles bressol que cobreixi, com a mínim, un mòdul econòmic de 1.600 euros per plaça i any i s'ha de comprometre a augmentar-lo progressivament fins als 1.800 euros per plaça i any, acordats amb els ajuntaments.

10.2. Acordar i presentar, en el termini de tres mesos, un calendari de restitució de les partides destinades al foment i el funcionament de les llars d'infants municipals no retornades als ajuntaments des del 2012 que no hagin estat substituïdes per les subvencions de les diputacions provincials, i actuar amb lleialtat institucional i transparència.

10.3. Fomentar la tarifació social per motius de renda familiar disponible bruta per garantir l'equitat en l'accés a aquest servei públic.

10.4. Equilibrar el curs 2019/2020 territorialment l'oferta de places d'escola bressol, d'acord amb les necessitats educatives de cada municipi i tenint en compte l'índex d'atur al municipi, la renda familiar disponible bruta i el nivell educatiu de les famílies, en corresponsabilitat amb els ajuntaments.

11. En referència a la gestió de l'aigua:

11.1. Crear una Oficina de Suport Econòmic, Legal i Tècnic a la remunicipalització de l'aigua als municipis de Catalunya i comprometre's a revertir els processos de mercantilització de l'aigua per a recuperar-los com a serveis d'interès general, sota una gestió transparent i participativa, així com facilitar la gestió del cicle integral de l'aigua als municipis prioritzant els usos de consum humà amb criteris de sostenibilitat ambiental.

11.2. Recuperar els cabals que es varen determinar al Pla Sectorial de Cabals de Manteniment de Catalunya aprovats per Acord de Govern el 4 de Juliol de 2006 i que es faciliti informació exhaustiva del compliment o no dels cabals de manteniment des del 2018.

12. Impulsar amb suficient dotació econòmica i en coordinació amb el món local el Pla Català de Refugi assumint el desenvolupament dels Plans Individuals d'Atenció.

13. Crear un pla d'inversions de sostenibilitat, cohesió social i urbana dotat amb un mínim de 300 M€ per al període 2019-2023 que substitueixi el PUOSC i, per suplementar l'execució d'obres, serveis i infraestructures locals i millorar l'espai públic, potenciant les pràctiques comunitàries dutes a terme pel teixit associatiu del barri o municipi.

Palau del Parlament, 29 d'abril de 2019
Susanna Segovia Sánchez, portaveu GP CatECP

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència amb la consellera d'Empresa i Coneixement sobre els criteris per a atorgar subvencions a les universitats estrangeres

354-00115/12

SOL·LICITUD I TRAMITACIÓ

Sol·licitud de compareixença: Susana Beltrán García, del GP Cs (reg. 36953).
Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, 26.04.2019.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les mesures previstes per a afrontar la manca d'efectius dels Mossos d'Esquadra a Barcelona i sobre els motius pels quals no va assistir a la Junta Local de Seguretat del 17 d'abril de 2019

354-00117/12

SOL·LICITUD I TRAMITACIÓ

Sol·licitud de compareixença: Marc Parés Franzi, del GP CatECP (reg. 37020).
Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió d'Interior, 26.04.2019.

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caça davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la situació del sector i la problemàtica de la caça d'ocells

356-00408/12

SOL·LICITUD

Presentació: Òscar Ordeig i Molist, del GP PSC-Units (reg. 36363).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, 26.04.2019.

Sol·licitud de compareixença Margarita Arboix Arzo, rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la violència organitzada contra un col·lectiu d'estudiants

356-00410/12

SOL·LICITUD

Presentació: Matías Alonso Ruiz, del GP Cs (reg. 36562).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Interior, 26.04.2019.

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx del conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública al conseller de Territori i Sostenibilitat

330-00103/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 37137 / Coneixement: 30.04.2019

Al president del Parlament

Benvolgut President,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència del conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, els dies 28 i 29 d'abril de 2019, mentre romanguí fora de Catalunya, s'encarregarà del despatx del seu Departament el conseller de Territori i Sostenibilitat.

Cordialment,

Barcelona, 26 d'abril de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 85/2019, de 26 d'abril, d'encàrrec del despatx del conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública al conseller de Territori i Sostenibilitat, els dies 28 i 29 d'abril, és publicat a l'annex A del DOGC 7861A, del 26 d'abril de 2019.

Encàrrec del despatx de la consellera de la Presidència al conseller d'Interior

330-00104/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 37138 / Coneixement: 30.04.2019

Al president del Parlament de Catalunya

Benvolgut President,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència de la consellera de la Presidència i portaveu del Govern, els

dies 28 i 29 d'abril de 2019, mentre romanguí fora de Catalunya, s'encarregarà del despatx del seu Departament i de les seves atribucions el conseller d'Interior.

Cordialment,

Barcelona, 26 d'abril de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: El Decret 84/2019, de 26 d'abril, d'encàrrec del despatx de la consellera de la Presidència i portaveu del Govern al conseller d'Interior, els dies 28 i 29 d'abril, és publicat a l'annex A del DOGC 7861A, del 26 d'abril de 2019.

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.30. Altres procediments davant el Tribunal Constitucional

Procediment relatiu a la Impugnació de disposicions autonòmiques 1741/2019, promoguda pel Govern de l'Estat, contra la Resolució 298/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre la Monarquia

385-00004/12

ALLEGACIONES QUE FORMULA EL PARLAMENT

Al Tribunal Constitucional

El letrado del Parlamento de Cataluña suscrito, en representación y defensa de la Cámara y en cumplimiento del acuerdo de la Mesa del día 2 de abril de 2019, según se acredita mediante la certificación que se acompaña como documento adjunto, comparece ante el Tribunal Constitucional y como mejor en derecho proceda,

Dice

1. Que en fecha 1 de abril de 2019, el Parlamento de Cataluña ha sido notificado de la providencia dictada por el Tribunal Constitucional, de 26 de marzo de 2019, por la que se admite a trámite la Impugnación de disposiciones autonómicas 1741-2019, promovida por el Gobierno de la Nación en relación con la Resolución 298/XII, de 7 de marzo de 2019, del Parlamento de Cataluña, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía.

2. Que, mediante Acuerdo de la Mesa de 2 de abril de 2019, el Parlamento de Cataluña ha decidido personarse en las presentes actuaciones y formular las correspondientes alegaciones.

3. Que, mediante el presente escrito, y evacuando el trámite conferido en el apartado dos de la providencia a que se ha hecho referencia, pasa a formular las siguientes:

Alegaciones

I. El objeto de la impugnación: las alegaciones de la parte recurrente

El Gobierno de la Nación ha impugnado, con base en el artículo 161.2 CE, la Resolución 298/XII, de 7 de marzo de 2019, del Parlamento de Cataluña, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía. Asimismo, en tanto en cuanto el Gobierno ha invocado el artículo constitucional antes mencionado, el Tribunal, en su providencia de 26 de marzo de 2019, señala que de conformidad con lo que dispone el artículo 77 LOTC, se produce la suspensión de la resolución impugnada desde el día 18 de marzo de 2019.

Dicha Resolución tiene el siguiente contenido:

«El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 7 de març de 2019, ha debatut el text de la Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre la monarquia (tram. 252-00016/12), presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular-Crida Constituent.

Finalment, d'acord amb l'article 67 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya acorda crear la Comissió d'Investigació sobre la Monarquia (CIM), i n'estableix l'objecte i el contingut dels treballs, en els termes següents:

a) La Comissió d'Investigació sobre la Monarquia té per objecte investigar les activitats irregulars o delictives de persones vinculades a la família reial espanyola, incloses les destinades a forçar el trasllat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora del territori de Catalunya.

b) Els continguts bàsics objecte d'investigació de la Comissió són els següents:

Primer. Les actuacions destinades a forçar el trasllat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora de Catalunya durant els dies posteriors al referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre de 2017.

Segon. Les estructures de corrupció vinculades a la família reial espanyola i a persones que hi estan o hi han estat relacionades.

Tercer. Els presumptes comptes irregulars de l'anterior cap de l'Estat a Suïssa i altres paradisos fiscals a nom de terceres persones, la provenença d'aquest capital, i les altres activitats irregulars o delictives d'aquestes persones que es puguin derivar de les declaracions de Corinna zu Sayn-Wittgenstein.

c) La Comissió d'Investigació sobre la Monarquia pot incorporar especialistes en un nombre no superior al de diputats que en són membres.

Palau del Parlament, 7 de març de 2019

El secretari primer, Eusebi Campdepadrós i Pucurull; el president, Roger Torrent i Ramió»

(BOPC 282, 11.03.2019)

En primer lugar, la recurrente impugna la resolución en su integridad en tanto en cuanto, en su opinión, el objeto y el contenido básico de la resolución son inconstitucionales, por motivos de orden competencial.

Así, desde la perspectiva de las funciones atribuidas a un parlamento autonómico en orden al control e impulso de la acción de gobierno, la recurrente alega que «el sometimiento a una comisión de investigación de la actuación de la Jefatura del Estado queda fuera de aquellas funciones por tratarse de una institución del Estado al margen del sistema institucional propio autonómico».

Asimismo, la recurrente argumenta que el Parlamento se ve limitado a la hora de crear una comisión de investigación por un límite material que viene dado por el ámbito competencial que le es propio como Comunidad Autónoma.

En segundo lugar, y desde una perspectiva de orden material o sustantivo, se alega que la resolución infringe el artículo 117.3 CE, dado que el objeto de la comisión excede el ámbito de la función investigadora derivada de la naturaleza política de las cámaras parlamentarias en los términos delimitados por el Tribunal Constitucional e invade, en consecuencia, la función jurisdiccional de juzgados y tribunales reservada por el artículo 117.3 de la Constitución. Finalmente, la recurrente argumenta «que la prerrogativa de no sujeción a responsabilidad, como la de la inviolabilidad, son prerrogativas absolutas y abarcan también la actuación privada o personal y comprenden todo el tiempo que se ejerce la Jefatura del Estado y tienen efectos jurídicos permanentes». Desde esta última perspectiva, la autora entiende que también se infringe el artículo 56.3 CE.

II. De una interpretación sistemática del ordenamiento jurídico se deriva la competencia del Parlamento para crear comisiones de investigación sobre cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés para la Generalitat

La potestad del Parlamento de Cataluña para crear comisiones de investigación viene reconocida tanto en el Estatuto de Autonomía de Cataluña (a continuación, EAC) como en el Reglamento del Parlamento. Así, el artículo 59.6 EAC dispone que el Parlamento puede crear comisiones de investigación sobre «*cualquier asunto de relevancia pública que sea de interés para la Generalitat*». De esta forma, el EAC ha optado por la misma conceptualización que la Constitución Española utiliza para definir el objeto de las comisiones de investigación del Congreso y Senado, o de ambas cámaras conjuntamente: el objeto de las comisiones de investigación puede ser cualquier asunto de interés público (Art.76.1 CE).

A partir de la regulación estatutaria sobre el propósito y el ámbito funcional de las comisiones de investigación, el artículo 67 del Reglamento del Parlamento de Cataluña añade, de forma complementaria, el concepto de competencia: «*El Pleno del Parlamento, a propuesta de dos grupos parlamentarios, de la quinta parte de los miembros del Parlamento, de la Mesa del Parlamento, una vez escuchada la Junta de Portavoces, o del Gobierno, puede acordar la creación de una comisión de investigación sobre cualquier asunto de interés público que sea competencia de la Generalitat*».

Este Alto Tribunal ha definido los reglamentos parlamentarios como normas primarias incardinadas a la Constitución con valor de ley pero desprovistas de fuerza de ley que cumplen la función de ordenación interna de la vida de las cámaras (STC 119/1990). A partir de dicha conceptualización, y desde el punto de vista del ordenamiento jurídico en su conjunto, parece claro que los reglamentos parlamentarios están sometidos a lo que establece la Constitución y, en el caso de los parlamentos autonómicos, a lo que disponen los respectivos estatutos de autonomía (STC 179/1989). Ello se pone en evidencia, además, en el artículo 27.2.d) LOTC, al permitir su impugnación y un control de su constitucionalidad mediante el correspondiente recurso (SSTC 118/1988, FJ 3; y 101/2008, FJ 2).

Es por ello que esta representación defiende, en coherencia con varios informes del servicio jurídico del Parlamento, una interpretación sistemática del artículo 67 del Reglamento del Parlamento a la luz del artículo 59.6 del EAC, que permita fundamentar que la potestad de creación de una comisión de investigación por el Parlamento se proyecta sobre asuntos de relevancia pública que sean de interés para la Generalitat, más allá de la noción estricta de competencia. La necesidad de esta interpretación sistemática se pone en evidencia en el hecho de que el EAC— como también otras leyes ordinarias o de desarrollo básico del Estatuto— regula aspectos relativos al Parlamento de Cataluña, como, por ejemplo, su organización o funcionamiento.

Los conceptos de «*competencia*» e «*interés*» se recogen expresamente en la CE y en el EAC y han sido objeto de debate doctrinal e interpretación jurisprudencial por el propio Tribunal Constitucional. Así, como es sabido, la Constitución Española, en el marco de los artículos generales relativos a la distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas, se refiere a los conceptos de competencia y materia, sin incorporar formalmente una definición de los mismos (148 y 149 CE). El concepto de «*interés*» aparece en el artículo 137 CE, al señalar que tanto los municipios, las provincias y las Comunidades Autónomas gozan de autonomía para la gestión de sus intereses respectivos.

El Estatuto de Autonomía de Cataluña establece, en su título IV, una tipología de competencias, incorporando una definición de competencias exclusivas, compartidas y ejecutivas (art.110 a 173). Asimismo, la noción de interés es utilizada en diferentes preceptos, lo cual no ha sido objetado por el Tribunal Constitucional en su

pronunciamiento sobre el Estatuto de Autonomía de Cataluña en la STC 31/2010, de 28 de junio. Además, es destacable que el Estatuto de Autonomía prevé una serie de mecanismos de participación en el ejercicio de competencia estatales que afectan a competencias e intereses de la Generalitat. Doctrinalmente, se han contabilizado hasta ochenta y nueve mecanismos de este tipo en el EAC, que se materializarían en la emisión de informes preceptivos o potestativos, en acuerdos de la Comisión Bilateral Generalitat-Estado; o en la participación en la gestión o en los procesos de toma de decisión del Estado (Viver i Pi Sunyer, Carles).

La noción de afectación al «*interés*» general o esencial de una entidad infraestatal existe, también, en el marco del Derecho comparado (por ejemplo: artículo 32.2 de la Constitución alemana o el artículo 10 de la Constitución austríaca). En el caso del Estado español, se ha argumentado, doctrinalmente, que el recurso al concepto «*interés*» permitiría extender la participación autonómica dadas las limitaciones que se derivan del sistema de competencias del Estado Autónomo: las escasas competencias exclusivas de las Comunidades Autónomas, así como las limitaciones derivadas de la legislación básica y competencias horizontales sobre las competencias compartidas (Castellà, Andreu, Josep Maria). En este orden de cosas, ciertos autores se han referido a la conveniencia de la utilización de los conceptos de «*intereses principalmente afectados*» (Rodríguez Iglesias, Gil Carlos) o «*ponderación de intereses públicos implicados*» (Parejo Alfonso, Luciano) para dirimir, en casos concretos, conflictos de competencias genéricas.

Al tratarse de un concepto jurídico indeterminado y carente, por tanto, de un contenido preciso, su concreción jurídica debe dejarse a la práctica administrativa y, en su caso, jurisprudencial.

El Tribunal Constitucional ha reconocido la virtualidad jurídica del concepto de «*intereses*» para fundamentar la actuación de las Comunidades Autónomas y ha admitido que la autonomía de las Comunidades Autónomas se encuentra vinculada a la gestión de sus «*respectivos intereses*» y que estos no pueden estar ajenos al interés general del Estado (STC 25/1981). Así, la STC 31/2010 reconoció, en relación a las previsiones estatutarias que el Estatuto de Autonomía, en tanto que norma institucional básica, es una base normativa adecuada para disponer mecanismos o fórmulas cooperativas como las que se enuncian en asuntos en los que claramente resultan implicadas las competencias e «*intereses*» de la Comunidad Autónoma (FJ 65); que la facultad que el Estatuto reconoce a la Generalitat para concluir acuerdos de colaboración con una proyección exterior se circunscribe siempre al ámbito de las competencias de la Comunidad Autónoma y para la promoción de sus «*intereses*»; y que el hecho de que el Gobierno de la Generalitat y el Parlamento puedan dirigir al Gobierno del Estado y a las Cortes Generales las observaciones que estimen pertinentes (por lo que respecta a las posiciones de Estado ante las instituciones de la UE, art. 185.1 EAC) constituye una manifestación del principio de cooperación entre el Estado y la Comunidad Autónoma en asuntos como los europeos, en que resulten especialmente afectadas las competencias y los «*intereses*» autonómicos (FJ 119).

En definitiva, el concepto de «*interés*» no es ajeno a nuestro ordenamiento jurídico y ha sido aceptado por este Alto Tribunal para fundamentar, junto con los conceptos de competencia y materia, la actuación de las Comunidades Autónomas.

En el caso objeto de recurso, es incontestable que la investigación de hechos y datos que afectan a personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía, a partir de los cuales sería posible fundamentar un juicio de valor político, es de interés para la Comunidad Autónoma de Cataluña.

El Parlamento de Cataluña se ha pronunciado afirmativamente sobre dicho interés. Esta facultad ha sido reconocida por este Alto Tribunal a las instituciones de autogobierno de las Comunidades Autónomas:

«Desde una perspectiva general, es claro que la determinación de lo que presente interés para la Comunidad Autónoma [...] es una decisión que compete adoptar a sus órganos de autogobierno y, de forma destacada, a su Parlamento» (STC 78/2006, de 13 de marzo).

En consecuencia, de una interpretación sistemática de los artículos 59.6 EAC y 67 del Reglamento del Parlamento, así como de la regulación del concepto de «*interés*» en nuestro ordenamiento jurídico y la interpretación que de dicho concepto ha realizado este Alto Tribunal, se evidencia que no existe una extralimitación constitucional en la potestad del Parlamento relativa a la creación de una comisión de investigación sobre datos y hechos que afectan a personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía.

III. La comisión de investigación sobre hechos que afectan a personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía es un instrumento parlamentario al servicio de la información de la cámara

La recurrente alega, desde la perspectiva de las funciones atribuidas a un parlamento autonómico en orden al control e impulso de la acción de gobierno, que «*el sometimiento a una comisión de investigación de la actuación de la Jefatura del Estado queda fuera de aquellas funciones por tratarse de una institución del Estado al margen del sistema institucional propio autonómico*».

Por el contrario, esta representación defiende que una comisión de investigación sobre hechos y datos de personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía debe entenderse, en realidad, como un instrumento al servicio de la información del Parlamento, desvinculado de la función de impulso y control de la acción de Gobierno. Ello es así por varias razones.

En primer lugar, desde una perspectiva general de Derecho Parlamentario, las Comisiones de investigación no están, necesariamente, vinculadas a ninguna función específica de las cámaras, sino que constituyen un vehículo al servicio de la información de la cámara sobre cualquier asunto de interés público:

«...preguntas, interpelaciones y comisiones de investigación son instrumentos de información (o si se prefiere de inspección o fiscalización) de alcance polivalente. A través suyo se examina y se indaga un determinado asunto, obteniendo de resueltas una información. Formalmente, suponen un procedimiento para obtener esclarecimiento o información, bien procedente del Gobierno (preguntas, interpelaciones), bien de diferentes sujetos, públicos y privados (comisiones de investigación o encuesta). Las cámaras legislativas, para dar adecuado cumplimiento a sus funciones, necesitan conocer una serie de hechos, datos, situaciones, etc.; en definitiva, les es preciso contar con elementos de juicio para que el desempeño de sus tareas se realice satisfactoriamente».

(Santaolalla López, Fernando: Derecho Parlamentario Español, p.441).

En definitiva, las comisiones de investigación parlamentarias son instrumentos polivalentes que no están vinculados a ninguna función específica de las Cámaras, sino que, más bien al contrario, están concebidas para servirles a todas ellas. Tanto ello es así que la práctica parlamentaria revela que estas comisiones son utilizadas con finalidades tan diversas como la de desarrollar una ulterior acción legislativa, la de coadyuvar a ejercicio de la función presupuestaria del Parlamento, la de emprender acciones de naturaleza jurisdiccional o la de devenir, simplemente, una vía de expresión de las fuerzas políticas y de los grupos parlamentarios que las representan.

Esta interpretación finalista de las comisiones de investigación, fundamentada en el Derecho Parlamentario, de la que se deriva que dichas comisiones son instrumentos parlamentarios al servicio de la información de las cámaras, se ve reafirmada, en segundo lugar, por una interpretación sistemática de los artículos relativos a las comisiones de investigación en la Constitución Española, en el Estatuto de Autonomía de Cataluña y en los reglamentos de las Cortes y del Parlamento.

Así, si el constituyente hubiese querido configurar las comisiones de investigación exclusivamente como un instrumento de control al Gobierno, las habría ubicado en el Título V CE, relativo a las relaciones entre el Gobierno y las Cortes. Sin embargo, la referencia a las comisiones de investigación en la Constitución Española se prevé en el Título III (de las Cortes Generales), y más concretamente en el Capítulo I, relativo al Congreso de Diputados y al Senado.

Asimismo, el Reglamento del Congreso de los Diputados (art. 52) regula las comisiones de investigación en el capítulo tercero relativo a las Comisiones parlamentarias, en el marco del Título III, titulado de la Organización del Congreso, y no en los títulos VIII-XI, relativos a los procedimientos parlamentarios de impulso y control al Gobierno. De la misma forma, el Reglamento del Senado regula las comisiones de investigación en el Capítulo cuarto (arts. 49 a 68), del Título tercero, relativo a la organización y funcionamiento general de la cámara (arts. 35 a 103); en concreto, dentro de la Sección cuarta (Comisiones de Investigación o Especiales) (arts. 59 a 60), al margen de los títulos que regulan los procedimientos parlamentarios y del Título sexto que prevé los instrumentos de control al Gobierno.

De la misma forma, el EAC prevé las comisiones de investigación en la regulación general del Parlamento, bajo el título «*organización y funcionamiento*» (art. 59). El Reglamento del Parlamento de Cataluña, siguiendo la misma sistemática que el Reglamento del Congreso de los Diputados y del Senado, recoge las comisiones de investigación (arts. 67 y 68) en la Sección tercera, relativa a las comisiones específicas, del Capítulo III, relativo a la organización del Parlamento. A diferencia de ello, en el Capítulo III (Impulso y control de la acción política y de Gobierno, arts. 149-173), del Título IV (Funcionamiento del Parlamento) no se regulan las comisiones de investigación sino otros instrumentos parlamentarios tales como el debate de investidura; la responsabilidad política de la presidencia y Gobierno; o el control de la legislación de urgencia y delegada, entre otros.

En tercer lugar, la tesis de la recurrente no puede ser acogida en tanto en cuanto no hay relación alguna entre el objeto de la Comisión de investigación –ciertos hechos y datos sobre personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía– y la función de impulso y control del Gobierno. Efectivamente, la función de impulso y control se proyecta sobre el Gobierno. El objeto de la Comisión no es la Monarquía como institución sino como dice expresamente el texto de la resolución: «*actividades irregulares o delictivas de personas vinculadas a la familia real española o estructuras de corrupción vinculadas a la familia real*». Asimismo, se pretende analizar las actuaciones destinadas a forzar el traslado del domicilio social de bancos y empresas fuera de Cataluña.

Por ello, del contenido básico del objeto de la Comisión de investigación se deriva que la finalidad no es el ejercicio de la función de impulso y control del Gobierno, ni obviamente el control jurisdiccional, que el Parlamento no está facultado para realizar, sino que dicha finalidad es, tan sólo, investigar unos hechos y datos que se definen como de interés público para la Generalitat. Los hechos y datos a los que se alude en el objeto de la Comisión han sido puestos en evidencia a través de procedimientos judiciales, en unos casos, y a través de los medios de comunicación, en otros. Así, el Parlamento ha decidido, en virtud de la facultad de crear comisiones de investigación sobre asuntos de interés público, recurrir a uno de los instrumentos de obtención de información al servicio de la cámara: las comisiones de investigación.

Además, el hecho de que Reglamento del Parlamento disponga que las comisiones de investigación pueden acordar la comparecencia de expertos para que aporten su opinión sobre el objeto de la comisión, prueba que dichas comisiones son un instrumento al servicio de la información de la cámara. De hecho, en este sentido, la Resolución 298/XII, establece que la comisión puede incorporar especialistas en un número no superior al de diputados que son miembros.

En definitiva, del análisis de la naturaleza de las comisiones de investigación en Derecho Parlamentario; de la interpretación sistemática de las disposiciones que regulan las comisiones de investigación en el Reglamento del Parlamento de Cataluña; y del objeto y contenido básico de la Comisión de investigación sobre hechos relativos a personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía, debe concluirse que se trata de un instrumento al servicio de la información del Parlamento, desvinculado de la función de impulso y control de la acción de Gobierno.

IV. La actividad de las comisiones parlamentarias de investigación no supone un ejercicio de funciones jurisdiccionales

La recurrente argumenta que la resolución también infringe el artículo 117.3 CE, dado que, en su opinión, el objeto de la comisión excede el ámbito de la función investigadora propia de la naturaleza política de las cámaras parlamentarias en los términos delimitados por el Tribunal Constitucional e invade, en consecuencia, la función jurisdiccional de juzgados y tribunales reservada por el artículo 117.3 de la Constitución.

El Tribunal Constitucional ha delimitado, claramente, la diferenciación entre la labor investigadora que pueden realizar las asambleas legislativas y la que corresponde al poder judicial:

«[...] es preciso evitar toda confusión entre la labor investigadora que puedan llevar a cabo las Asambleas autonómicas o las Cortes Generales y aquella que corresponde a los órganos integrantes del Poder Judicial. Como este Tribunal ha tenido ocasión de señalar, «las Comisiones parlamentarias cuando actúan en el ejercicio de sus facultades de investigación y estudio, emiten, como les es propio, juicios de oportunidad política que, por muy sólidos y fundados que resulten, carecen jurídicamente de idoneidad para suplir la convicción de certeza que sólo el proceso judicial garantiza» (STC 46/2001, de 15 de febrero, FJ 12). Esta distinción no sólo es predicable del resultado de la investigación sino que se aprecia en toda la actividad desarrollada por las Comisiones parlamentarias de investigación, a las que no puede exigirse la objetividad e imparcialidad propia de los órganos jurisdiccionales.» (STC 46/2001, del 15 febrero).

En consecuencia, más allá del deber general de colaboración y lealtad institucional (SSTC 18/1982 y 80/1985), la labor investigadora de las comisiones de investigación de las asambleas legislativas es una *«actividad de naturaleza estrictamente política, que en modo alguno, puede ser reputada o calificada como jurisdiccional»* (ATC 664/1984, FJ 1). Ello es así, como indica el Tribunal Constitucional, tanto en relación al resultado como a la actividad desarrollada.

La potestad de declarar la existencia de hechos constitutivos de delitos y de determinar su autoría corresponde, en exclusiva, a los jueces y tribunales en el ejercicio de la función jurisdiccional (STC 85/2018, de 19 de julio, FFJJ 5 y 6) y ello a través de la institución del proceso y en el respeto al conjunto de derechos y garantías constitucionales.

El resultado de la labor investigadora de una asamblea legislativa es *«una valoración con arreglo a criterios políticos o de oportunidad de los hechos investigados y de los sujetos responsables y carece de efectos jurídicos»*. (STC 46/2001, de 15 de febrero, FJ 2; STC 39/2008, de 10 de marzo, FJ 7). En definitiva, dichas valoraciones, que se traducirían formalmente en propuestas o recomendaciones, no son vinculantes para los tribunales ni afectan a las resoluciones judiciales (ATC 664/1984, FJ 1).

Asimismo, la actividad desarrollada en el marco de una comisión de investigación no se somete a los principios y normas que regulan la actividad jurisdiccional, sino que, por el contrario, la actividad desarrollada por una comisión de investigación, como todo procedimiento y acto parlamentario, es fruto de un debate político fundamentado en el pluralismo ideológico.

El carácter no jurisdiccional de las comisiones de investigación se pone de manifiesto en el hecho de que si una cámara en el transcurso de su investigación advierte indicios o sospechas de supuestas conductas delictivas puede ponerlos en conocimiento del Ministerio Fiscal para el ejercicio, cuando proceda, de acciones oportunas. Esta previsión expresa del artículo 76.1 CE evidencia, meridianamente, la naturaleza no jurisdiccional de las comisiones de investigación.

Por lo que respecta al caso objeto de recurso, la recurrente alega que el objeto de la comisión de investigación excede de la función investigadora de las cámaras parlamentarias en tanto que el acuerdo de creación «*califica jurídicamente eventuales actos o conductas punibles y también procede a la imputación o atribución individualizada*» al Jefe de Estado S.M. el Rey Felipe VI, al anterior Jefe de Estado S.M. el Rey Emérito y a personas vinculadas a la Familia Real.

Esta representación entiende que la recurrente utiliza, de forma inadecuada, unos términos jurídicos propios de la función jurisdiccional, tales como «*conducta punible*» o «*atribución*» para referirse al contenido de la Resolución 298/XII sobre la Monarquía.

El contenido básico objeto de investigación de la Comisión se refiere expresamente a «*las actuaciones destinadas a forzar el traslado del domicilio social de bancos, grandes empresas y multinacionales fuera de Cataluña; estructuras de corrupción vinculadas a la familia real española, y presuntas cuentas irregulares del anterior Jefe de Estado en Suiza y en otros paraísos fiscales a nombre de terceras personas u otras actividades irregulares o delictivas de estas personas*».

Así, el contenido de la resolución 298/ XII por la que se crea la comisión de investigación alude a las actividades de personas vinculadas o relacionadas con la Familia Real, sin mencionar, de forma individualizada a ninguna persona en particular. Los datos y hechos que se mencionan como objeto de la investigación han sido puestos en evidencia a través de procedimientos judiciales y a través de los medios de comunicación, y no suponen una calificación jurídica ni una atribución de responsabilidades a ninguna persona en concreto, que, en ningún caso, una institución parlamentaria, como es el Parlamento, está facultada para realizar.

La finalidad de la comisión, como se ha indicado en el apartado anterior, es el de servir de instrumento para el estudio y la investigación de los hechos mencionados, que el Parlamento define como de interés público de la Generalitat.

Por las mismas razones mencionadas, esta representación entiende que las prerrogativas constitucionales de la Jefatura del Estado, relativas a la no sujeción a responsabilidad, derivada de su función constitucional, e inmunidad absoluta— considerada doctrinalmente como anacrónica si se compara con otros ordenamientos, como el Derecho internacional público (Belda, Enrique; Martín Pallín, José Antonio)—, propia de la función jurisdiccional, no tienen una proyección necesaria en el ámbito del debate parlamentario. De lo contrario, existirían ámbitos materiales ajenos al debate político, lo cual no sería propio de un Estado democrático de Derecho. Asimismo, como ha señalado este Alto Tribunal «*en un sistema democrático, con libertad ideológica y de expresión, tal caracterización (se refiere a la persona del Rey) no lo hace inmune a la crítica en el ejercicio de sus funciones o con motivo u ocasión de estas*» (ATC 213/2006, de 3 de julio, FJ 6), más aún cuando se trata de actos que no se derivan de su función constitucional ni deben ser refrendados.

Además, es destacable que los miembros de la familia real no están sujetos a la cláusula de inviolabilidad y no responsabilidad del artículo 56.3 CE. En todo caso, la compatibilidad de dicho artículo con los principios, valores y derechos propios del Estado de Derecho y con el sometimiento a la ley de todos los poderes públicos y los ciudadanos (art. 9.1 CE) exigirían no excluir persona alguna de una investigación parlamentaria con el fin de propiciar el debate político en sede parlamentaria.

En consecuencia, esta representación defiende que no se da una vulneración de los artículos 117.3 y 56.3 CE.

V. El Parlamento como sede donde se expresa el pluralismo y se hace público el debate político.

Una de las funciones del Parlamento de Cataluña es la de ser la sede donde se expresa preferentemente el pluralismo y se hace público el debate político (art. 55 EAC). Dicha función entronca con una de las funciones esenciales del parlamentarismo y con uno de los valores superiores del ordenamiento jurídico del Estado español, y un requisito del Estado democrático de derecho, tal y como se prevé en el artículo 1 CE: el pluralismo político (ATC 12/1982, de 31 de marzo, FJ 3).

Este Alto Tribunal ha reconocido que la Constitución ampara el derecho de defender cualquier proyecto político, incluso los que no coincidan con las disposiciones constitucionales actualmente vigentes, si se formula con respeto a los principios democráticos y los derechos fundamentales. Así, «*el simple enunciado de una proposición contraria a la Constitución no constituye objeto de enjuiciamiento por este Tribunal*» (ATC 135/2004). Tal y como ha reconocido el Tribunal, el ordenamiento constitucional no responde a un modelo de «democracia militante» que imponga a las instituciones públicas representativas un deber de adhesión positiva a dicho ordenamiento, de manera que la sola pretensión o posibilidad de afectarlo convierta en antijurídica la expresión de una voluntad política discrepante o incompatible (SSTC 48/2003, de 12 de marzo, FJ 7, y 235/2007, de 7 de noviembre, FJ 4).

Por ello, de la Constitución no deberían derivarse prohibiciones o límites al debate político, especialmente si se producen en sede parlamentaria.

El debate político, como instrumento esencial del parlamentarismo, está inexorablemente ligado al pluralismo político, como valor superior del ordenamiento jurídico y al derecho a la libertad de expresión.

Por lo que respecta al derecho a la libertad de expresión, regulado en el artículo 20 CE, este Alto Tribunal ha reconocido que existe un interés constitucional a «*la formación y existencia de una opinión pública libre, [...] condición previa y necesaria para el ejercicio de otros derechos inherentes al fundamento de un sistema democrático, [convertido] a su vez, en uno de los pilares de una sociedad libre y democrática*» (STC 235/2007, FJ 4, reiterada por la STC 79/2014, FJ 6).

Esta jurisprudencia constitucional que remarca la libertad del debate político como elemento esencial de una sociedad democrática ha sido desarrollada, en el Derecho comparado, por el Tribunal Europeo de Derechos Humanos y por otras cortes constitucionales.

Así, el Tribunal Europeo de Derechos Humanos (TEDH), partiendo del presupuesto que la «*libertad del debate político está en el mismo corazón de la sociedad democrática que impregna todo el Convenio*» (STEDH de 8 de julio de 1986, *Lingens c. Austria*, párrafo 42), ha desarrollado una interpretación extensiva del derecho a la libertad de expresión derivada del artículo 10 del Convenio Europeo de Derechos Humanos (CEDH), y del pluralismo político, que se proyectaría hacia las ideas, los comportamientos así como hacia las instituciones. A título de ejemplo, en opinión del TEDH «*...las exigencias del pluralismo, la tolerancia y el espíritu de apertura, sin los cuales no hay sociedad democrática*» comportan que el Estado ampare no solo las opiniones e ideas consideradas aceptadas de forma general, sino también «*aquellas que ofenden, chocan o molestan al Estado o una parte de la población*» (STEDH de 7 de diciembre de 1976, *Handyside c. Reino Unido*, párrafo 49). Tan sólo el TEDH ha aceptado, como excepciones a la regla general, fundamentadas en el artículo 17 del CEDH, las referidas a la invocación o utilización de doctrinas totalitarias (*KPD c. Alemania de 1957*), a los discursos revisionistas del Holocausto (*Honsik c. Austria de 1989, entre varias*) o a casos de discriminación racial (*Norwood c. Reino Unido de 2004*).

Por lo que se refiere al derecho a la libertad de expresión, el TEDH ha considerado un ejercicio legítimo, conforme al artículo 10 del CEDH, la destrucción, mediante el fuego, de retratos de representantes políticos institucionales (STEDH *Christian*

Democratic People's Party c. Moldavia, de 2 de febrero de 2010); la conducta de cubrir de pintura efigies o estatuas de personajes representativos del Estado (*Murat Vural c. Turquía*, de 21 de octubre de 2014); o las injurias contra personas de relevancia pública (*Lingens c. Austria de 1986*, secundada por la sentencia *Castells c. España de 1992*; *Otegui c. España* de 15 de marzo de 2001).

Esta jurisprudencia del Tribunal Europeo de Derechos Humanos entronca con la jurisprudencia del Tribunal Supremo de los Estados Unidos (*New York Times c. Sullivan de 1964*; *Brandenburg c. Ohio de 1969*; *Waltz v. McPherson de 1987*; *Texas c. Johnson de 1989*, entre otras), según la cual debe diferenciarse entre asuntos públicos y asuntos privados, personajes públicos y privados, hechos y opiniones, considerando que la libertad de expresión es más amplia cuando se trata de asuntos o personajes de proyección pública, justamente para la defensa de los valores democráticos. Por lo que respecta a la distinción entre hechos y opiniones, el TEDH toma en consideración si los hechos divulgados están lo suficientemente probados, a diferencia de las opiniones, que serían siempre libres, en caso de que el lenguaje que se utilice para expresarlas no sea insultante o innecesario para construir el discurso.

Esta jurisprudencia pone meridianamente de manifiesto hasta qué punto es consustancial a los valores de una sociedad democrática el debate político, en especial en el ámbito parlamentario.

Del carácter estructural para una sociedad democrática del valor del pluralismo político y su plasmación a través del debate político en sede parlamentaria, como se ha puesto de relieve en la jurisprudencia citada, se deriva, por lógica jurídica, que la creación de una comisión a los efectos de realizar una labor de investigación sobre unos hechos y datos, que se han constatado en sentencias judiciales y se han planteado en medios de comunicación, como serían las sentencias e informaciones relativas a personas vinculadas o relacionadas con la Monarquía, con la finalidad de poder llegar a una valoración con arreglo a criterios políticos de los hechos investigados, no es contraria a nuestro ordenamiento jurídico.

En consecuencia, esta representación defiende que la creación de la comisión de investigación sobre la Monarquía no supone una extralimitación de las facultades del Parlamento de Cataluña en tanto que dicha creación entronca con una de las funciones esenciales del parlamentarismo; se enmarca en la jurisprudencia del Tribunal Constitucional y del Tribunal Europeo de Derechos Humanos; y encuentra su fundamento último en un valor esencial del ordenamiento jurídico del Estado español: el pluralismo político en una sociedad democrática.

Por todo ello,

Solicita

Que, teniendo por presentado este escrito en tiempo y forma, junto al documento que se acompaña, se sirva admitirlo y tener por personado al Parlamento de Cataluña en el procedimiento de impugnación de disposiciones autonómicas (título V LOTC) y, seguidos que sean los trámites de rigor, tenga por formuladas las anteriores alegaciones, y en sus méritos, dicte sentencia por la que se declare la plena constitucionalidad de la misma.

Otrosí dice

Al haber invocado el Gobierno el artículo 161.2 de la CE, se ha producido de forma automática la suspensión de la Resolución 298/XII, de 7 de marzo, de creación de la Comisión de investigación sobre la Monarquía, desde el día 18 de marzo de 2019, según lo que dispone el apartado 3 del acuerdo adoptado por el Pleno del Tribunal Constitucional de 26 de marzo de 2019, mediante el cual se admite a trámite la impugnación.

Este Alto Tribunal ha señalado que es posible solicitar el levantamiento anticipado de la suspensión antes de que transcurra el plazo de cinco meses. De esta forma, el plazo actúa como un límite máximo, pero no excluye una decisión sobre el man-

tenimiento o levantamiento de la suspensión antes de que se agote (AATC 355/1989; 504/1989; 154/1994; 221/199; 417/1997; 398/2005; 157/2008; 95/2011, entre otros).

Asimismo, este Tribunal Constitucional ha reconocido que la suspensión automática de las disposiciones y resoluciones cuando se invoca el artículo 161.2 de la CE, debe entenderse como una situación «*provisional*» y como una medida «*excepcional*» (AATC 1202/1987 y 12/1992, entre otros), lo que comporta que no pueda ser prolongada «*sin una justificación expresa y suficiente*». Además, la jurisprudencia constitucional establece la obligación de ponderar los intereses afectados por la medida, de modo que «*deben prevalecer aquellos que son acreedores de una protección preferente o que son menos resistentes al perjuicio que comporta la suspensión* (ATC 1269/1988)».

El levantamiento o mantenimiento de la suspensión derivada de la invocación del art. 161.2 de la CE, se ha de dirimir en función de la consideración de varios criterios. El primero es el de la presunción de legitimidad de los actos y normas emanados de las cámaras parlamentarias, por estar revestidas como están de una especial presunción de constitucionalidad, en cuanto expresión de la voluntad popular. El segundo criterio, es el de la ponderación, de un lado, de los intereses en presencia, tanto el general y público, como, en su caso, el particular o privado de las terceras personas afectadas, y, de otro, los perjuicios de imposible o difícil reparación que pueda producir la aplicación de la norma o acto o su suspensión, que deben ser ciertos y efectivos y no meramente hipotéticos, así como la posibilidad de que en uno u otro caso pudieran llegar a producirse situaciones de hecho irreversibles que vaciasen de contenido dispositivo la resolución final del proceso pendiente (AATC 662/1986, 957/11986, 1269/1988, 12/1992, 253/1992, 417/1997, 44/1998, 257/1998, 199/2000, 5/2002, 20/2002, 100/2002, 172/2002, 30/2003, 13/2004, 300/2005 y 88/2008).

Además, en opinión de este alto Tribunal, el mantenimiento de la suspensión requiere que el Gobierno aporte con detalle los argumentos que la justifiquen (AATC 329/1992, 243/1993, 64/1994, 251/1996, 44/1998, 257/1998, 199/2000, 5/2002, 172/2002 y 30/2003). Desde esta última perspectiva, cabe señalar que en el escrito de impugnación no se aportan ni fundamentan, expresamente, los argumentos que justificarían, a su juicio, la suspensión.

En opinión de esta representación conviene solicitar y acceder a este levantamiento anticipado de la suspensión porque las circunstancias especiales que concurren en el acto impugnado no justifican la suspensión por no existir daño o perjuicio real y efectivo a la Constitución y a los intereses generales, sino que, por el contrario, su mantenimiento supone la lesión de valores superiores, principios, y derechos del ordenamiento jurídico y del sistema democrático que la misma Constitución ampara. Resulta esencial considerar estos elementos, porque son determinantes para la ponderación de los posibles intereses en conflicto en una situación de suspensión: *la democracia, el pluralismo y el ejercicio de la función parlamentaria*, como pilares básicos del sistema, que deben ser protegidos.

Por todo ello, al Tribunal Constitucional

Otrosí solicita

Que, de conformidad con lo que se ha manifestado, y previos los trámites oportunos, acuerde el levantamiento inmediato de la suspensión de la Resolución 298/XII, de 7 de marzo de 2019 del Parlamento de Cataluña, de creación de la Comisión de Investigación sobre la Monarquía.

Barcelona para Madrid, a 25 de abril de 2019

Miquel Palomares Amat, letrado del Parlamento de Cataluña
